

Р Е Ш Е Н И Е

№ 259

гр.Перник, 18.03.2014 г.

Административен съд - Перник, в открито съдебно заседание проведено на деветнадесети февруари две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Стефан Станчев

Емилия Иванова

при секретаря В.Х., и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура-Перник-прокурор Антова, като разгледа докладваното от **съдия Иванова к.н.а.х.д. №58 по описа за 2014** година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 от Административно процесуалния кодекс, във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на гл.юрисконсулт Милена Кирилова, в качеството ѝ на процесуален представител на **ТД на НАП-София**, срещу решение №1221 от 28.11.2013 г., постановено по н.а.х.д. №1588/2013 по описа на РС, гр. Перник. В жалбата са заявени оплаквания за незаконосъобразност на съдебния акт и се иска отмяната му, като се излагат подробни мотиви.

Ответникът по касационната жалба – „*****“ЕООД, редовно призован, чрез процесуалният си представител изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Моли решението на въззивният съд да бъде оставено в сила като намира ,че същото е правилно и законосъобразно. Подкрепят се крайните изводи на съда за наличие на съществени нарушения при налагане на административното наказание, които обосновават крайният извод за незаконосъобразност на НП.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник счита, че решението на Районен съд-Перник е правилно и законосъобразно и предлага да бъде оставено в сила.

Административен съд - Перник, като обсъди касационните оплаквания във връзка с доказателствата по делото и правомощията си по чл. 218 АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна

От фактическа страна пред районния съд е установено следното:

На 29.03.2013 г. служители на ТД на НАП София при проверка на счетоводни документи на „*****“ ЕООД са констатирани плащания на територията на страната чиято стойност е равна на 15 000 лв., но не са извършени чрез превод или чрез внасяне по платежна сметка. Констатираното деяние е квалифицирано като нарушение на чл.3 от

ЗОПБ, съставен е Акт за установяване на административно нарушения, като в него са описани девет нарушения. Въз основа на акта е издадено и обжалваното НП, с което на търговеца е наложена имуществена санкция в размер на 7 500 лв., за всяко от нарушенията.

При така установеното по фактите районният съд при извършената проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали същото, установил от правна страна, че в производството по налагане на административно наказание са допуснати съществени процесуални нарушения, обосноваващи отмяна на постановения правораздавателен акт. За да постанови отменителното си решение, въззивният съд е приел, че в хода на административно-наказателното производство АНО е допуснал нарушения на административно наказателната процедура, които са засегнали правото на защита на дружеството и това е достатъчно основание да се приеме за незаконосъобразно НП. Допуснатите нарушения са свързани с липса на дата и място на извършване на нарушението, лаконично описание на същото, което създава неяснота за вмененото нарушение както у санкционираното дружество, така и в съда, който не може пълноценно и задълбочено да осъществи проверка за законосъобразност на наложената санкция.

Административен съд – Перник, споделя позицията на първата съдебна инстанция относно допуснати в производството по налагане на административно наказание съществени процесуални нарушения, поради което намира решението на районния съд да отмени наказателното постановление за правилно и законосъобразно, като мотивите за това са следните: Неоснователни са възраженията в касационната жалба, че е налице пълно и точно описание на нарушението и не е засегнато правото на защита на наказаното лице.

На първо място датата на извършване на нарушението е реквизит, който следва да присъства както в АУАН така и в НП. Вписаната дата на извършване на нарушението е относима към момента, от който започват да текат всички срокове предвидени в ЗАНН, включително и давностните такива установени по чл.34 от с.з. Освен това, с оглед датата на извършване на нарушението се преценява и приложимата санкционна разпоредба. Според касатора е достатъчно, че при описа на разходните касови ордери е посочена дата на която са издадени. Това твърдение не се споделя и поради обстоятелството, че вписаните дати са девет и за две от тях е изтекъл дори срока за образуване на административно наказателно производство. РКО е първичен счетоводен документ, той има доказателствена стойност за нуждите на счетоводната отчетност, но не може да замести чрез съдържанието си липсата на изричен реквизит в АУАН и НП.

На второ място следва да се отбележи, че при ангажиране на административно наказателната отговорност е налице установена формалност на действията и съдържанието на актовете, чрез които се налагат предвидените в закона санкции. Ето защо са неправилни твърденията в касационната жалба, че датата и мястото на едно нарушение следва да се установяват в контекста на описаното нарушение. Тълкуването относно съдържанието на изрично посочени реквизити е абсолютно недопустимо, поради това и законодателя изчерпателно и ясно ги е посочил като изискване на формата на АУАН и НП.

И на последно място въпреки че описаното в АУАН и НП нарушение е формално, на просто извършване, това обстоятелство не освобождава АНО да опише ясно всички необходими реквизити за провеждане на законосъобразно производство по ангажиране на отговорността на съответното търговско дружество.

Районният съд правилно е анализирал всички доказателства приложени по делото, защитил е и е мотивирал правния извод, че са допуснати нарушения на процесуалните

правила установени в ЗАНН, които са засегнали правото на защита на жалбоподател, което се споделя и от настоящия съд.

Във връзка с изложеното, се налага извода, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, **Административен съд - Перник**

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №1221 от 28.11.2013 г. на Районен съд - Перник, постановено по н.а.х.д. №1588 по описа на съда за 2013 г., с което е отменено наказателно постановление № ***** от 19.06.2013 г. на Заместник-Директор на ТД на НАП – София, издадено срещу „*****“ ЕООД.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/

/п/